

Letní procházka

Miluji léto, a proto mám dnes v plánu vyrazit na procházku po naší vesnici, na kterou se dnes jen směje.

Vyšla jsem ven a ucítila teplo, které mnou prošlo, ale ani náznak sebemenšího větříčku. Kamennou cestu, která vedla k místnímu koupališti čirému jako studánka, lemovaly po krajích krásně rozkvetlé a voňavé květiny.

U koupaliště jsem si nasadila brýle a tajně pozorovala místní hochy bez triček. Vyzula jsem si boty, vzala je do ruky a procházela se čerstvě posekanou trávou, která mě trochu lechtala po chodidlech. Ucítila jsem, že mi na čele vyrazila kapička potu, a tak jsem šla k vodě, která se leskla jako zrcadlo pokryté diamanty, a smočila si nohy. Po zchlazení jsem pokračovala v cestě.

Navštívila jsem stánek se zmrzlinou, který je nedaleko. Zmrzlina byla studená jako led a přesně to jsem potřebovala.

Další zastávka byla až u lesíka, kde jsem chvíli sledovala veverku, která skákala ze stromu na strom, a v dálce malého srnečka s rodinou u krmelce.

Zpět na kamenné cestě jsem si nazula boty a vyrazila směrem domů. Kousek před cílem mě napadlo natrhat si nějaké květiny na upletení věnečku. Jen co jsem sáhla po pampelišce zářící jako vyleštěný křišťál, vylétla na mě včela a bodla mě žihadlem jako jehla rovnou do prstu.

Zbytek cesty strávený sledováním svého natékajícího ukazováčku nebyla zrovna má ideální představa.

Doma jsem vytáhla žihadlo, prst namazala mastí, obvázála šátkem a tím ukončila dnešní jinak krásnou procházku.

Klímová Leuš